

V c
5241

h.

PANEGYRICUS

SERENISSIMO AC POTENTISSIMO
PRINCIPI AC DOMINO,

**DN. JOANNI
GEORGIO III.**

SAXONIÆ, JULIÆ, CLIVIÆ,
ET MONTIUM, ANGRIÆQVE
ET WESTPHALIÆ DUCI,

S. R. IMPERII ARCHIMARE-
SCHALLO AC ELECTORI,

LANDGRAVIO THURINGIÆ, MARCHIO-
NI MISNIÆ, ET UTRIUSQUE LUSATIÆ,
BURGGRAVIO MAGDEBURGENSI,
PRINCIPALIS DIGNITATIS COMITI
HENNEBERGICO, COMITI IN MARCA,
RAVENSBURGO & BARBY,
DYNASTÆ IN RAVENSTEIN,
&c. &c. &c.

DOMINO SUO ac NUTRITORI CLE-
MENTISSIMO,

Alteri

ALBERTO ANIMOSO,
GERMANIÆ DEXTERÆ AC HECTORI,

DIVO,

JUSSU ET AUTORITATE ACADEMIÆ WITTEBERGENSIS,
IPSIS EIDIBUS DECEMBR. M. DC. XCI.

DICTUS

&
SERENISSIMO ATQVE POTENTISSIMO
PRINCIPI ac DOMINO,
DN. JO ANNI
GEORGIO IV.

SAXONIÆ, JULIÆ, CLIVIÆ,
ET MONTIUM, ANGRIÆQVE
ET WESTPHALIÆ DUCI,

S. R. IMPERII ARCHIMARE-
SCHALLO ac ELECTORI,
LANDGRAVIO THURINGIÆ, MARCHIO-
NI MISNIÆ, ET UTRIUSQVE LUSATIÆ,
BURGGRAVIO MAGDEBURGENSI,
PRINCIPALIS DIGNITATIS COMITI
HENNEBERGICO, COMITI IN MARCA,
RAVENSBERGO & BARBY,
DYNASTÆ IN RAVENSTEIN,
&c. &c. &c.

DOMINO ac NUTRITORI SUO CLE-
MENTISSIMO,
PATRI PATRIÆ OPTIMO,
SAXONIÆ GERMANIÆQVE DELICIO,

humillimè dicatus

abs

AUGUSTISSIMI NOMINIS ILLIUS
ac NUMINIS

devotissimo cultore,

& servo subjectissimo,

M. JO. HIERONYMO de WEDIG,
SERENISS. ELECT. SAX. Alumn., & Ord. Phil. Adjuncto.

Si translaticium
fortè, & tantum non su-
perstitiosum, nec à purio-
ri NUMINIS cultu parum alienum vi-
deri poterat, infaustos rerum hu-
manarum eventus, acerbosque ac
difficiles casus, quos ubiq; regnans
DEI Immortalis dispensare solet pro-
videntia, inertim imputare tempori,
& labentibus horis, fugientibus die-
bus, defluentibus annis transcribe-
re, ob eosdemque iis implacabiliter
irasci: Religiosissimus tamen ple-
rumque pietatis hic error est, fan-
ctiorisq; cultus ac reverentiæ, quã
profecuti sumus olim, vel profecqui-
mur adhuc, cuius jacturâ irrepara-
bili, vel aliò illatò detrimentò tem-
pus, de quò conquerimur, factum
A 2 est

est infame. Noster itaque vix con-
solabilis dolor à nemine cordato
non veniam impetrabit facillimè, si
DUODECIMAM, quæ proximè elapsa
est, **SEPTEMBREM**, non almæ nostræ
Leucoreæ tantùm, sed toti etiã Sa-
xoniæ, sed Germaniæ ipsi, sed Chri-
stianæ tandem rei universæ, fera-
lem prorfus, diram acinauspicatis-
simam extitisse dixerimus. Amisit
namq; hæc luce (si modò lux nomi-
nanda est, quæ ad aterrimas hæc
umbras nos relegavit,) amisit, in-
quam, **NUTRITOREM** Academia
MUNIFICENTISSIMUM, **OPT. MAX.** Sa-
xonia **PRINCIPEM**, **ASSERTOREM** Ger-
mania **INVICTISSIMUM**, **DEFENSOREM**
universa Christianorum res **ACER-**
RIMUM. Heu! quot & quantas in uno
JOANNE GEORGIO TER-
TIO, infelicissimò die istò, jacturas
fecimus! O infaustissima hora! tri-
stissimum posteritati exemplum
reli-

relictura, immortalem meritos vi-
tam, optimô etiam ætatis gloriæq;
flore, mori nonnunquam posse. O
feriæ Septembres! Hôc magis infe-
lices luctuosissimô PATRIS PA-
TRIAE obitu censendæ, quò ma-
gis superiorib9 annis variarum, abs
HEROE ILLO gestarum, rerum
prosperissimô eventu felices fuistis.
Quicquid enim quondam gaudio-
rum, securitatis ac triumphorum at-
tulistis, id omne nunc in meras la-
crymas, timorem ac ejulatûs con-
vertistis. O autumnale tempus! læ-
tâ aliàs frugum fructuumque uber-
tate nos exhilarans, & quò cum o-
lim hanc universi molem, omniaq;
vitæ commoda ac solatia condita
primùm, & nata esse, existimantur:
Quantâ hæ laudes tuæ labe asper-
guntur, dum non arbores ita fructi-
bus, aut agros frugibus, quàm ani-
mos nostros luctu, & oculos lacry-

B

mis

mis, prægnantes fecisti ! Dum ingentem quidem molem , sed gravissimi doloris, producis, nec comoda vitæ ac solatia condita nobis, aut nata , sed denata penè, & extincta sistis! Tu verò, nescio cui SYRO sacra, **DUODECIMA SEPTEMBRIS**, quid est, quod præ ceteris memoriam tuam tantis temeras funeribus? Non dum excidit animis , sed altissimis defixum radicibus manet, quod ante hos nonaginta & unum años, ultra centesimum, **Communem SERENISSIMAE**, quæ hodie Enses gerit, **SAXONUM** profapia Parentem, **ALBERTUM ANIMOSUM**, quem jure olim alterum **CAROLUM MAGNUM** appellatum fuisse accepimus, Patriæ nostræ, imò toti etiam , & afflictissimæ itidem, Germaniæ eripuisti. Sed nondum sic satis nigrū, ac tetrum aspectu, factum esse solem tuum rata, ma-

maculas ejusdem augeſ; vulneraq;
Patriæ recrudescere facis, ac OPTIMI
PRINCIPIS, JOANNIS GEOR-
GII TERTII, præcoci fatôte por-
rò contaminas. Præcoci, inquam.
Semper enim imatura eorum mors
censenda est, qui immortale aliquid
& fecerunt olim, & facere deinceps
paraverunt. At quid tandem ita
effecisti? Nos, fateor, in pulverem
ſqvaloremqve conjecisti; Tibi ve-
rò infandæ diei ignominiam, ac fata-
lis, formidandæ adeò, ac atrò lapillò
notandæ, ipſa inuſiſti. Quotum-
quemqve enim ex iis, quorum cum
DIVO PRINCIPESUO, non omnis ſi-
mul reverentia ac amor extinctus
est, reperiri poſſe putem, qui te non
horreat nunc totò, ac averſetur, & ſi
diras tibi impre cari, cum Christia-
nus ſit, non ſuſtineat, precibus ta-
men ac ſupplicationibus indulgen-
tiſſimum NUMEN indefinenter fati-
get,

get, ut, quicquid mali ominis portendere videaris, id averruncare clementissimè, & ad melius convertere velit. Sed desinam tandem tuam accusare innocentiam, **EMORTUALIS DIES**, cum nobis, utilitatis ac lacrymarum, sic venerationis quoque accultus, uberrimam præbeas materiam. Ita enim est, **A. ALBERTUM ANIMOSUM**, quem eadem hæc, ut modò diximus, eripuit duodecima Septembris, tam miram virtutum gloriæque similitudine exscripsit **JOANNES GEORGIUS TERTIUS**, ut dubium sit, ac anceps, **ILLENÉ** quondam in **HOC** revixerit magis, an hodie dolendus sit. Hoc me veritas resque ipsa docuit, & de illò jus sit esse certissimum, quod, ubi sanctissimis **DIVI ELECTORIS** manibus, jussu atque autoritate **Vestrâ**, **PATRES**, & studiosorum juvenum, quos

qvos REGIA planè Ipsius muni-
ficentia hîc aluit, nomine, qvoddâ
pietatis monumentum fuscitandû
est, vix TANTO PRINCIPE dignius ali-
qvod reperiri possit, qvâm si factâ
utriusqve ANIMOSISSIMI DU-
CIS contentione sollicitâ, alterum,
in JOANNE GEORGIO TER-
TIO, Saxoniae Germaniaeque AL-
BERTUM defleâ. At verò qvor-
sum audaciæ erga MUNIFICENTISSI-
MUM NUTRITOREM Meum religio,
qvorsum debita Vobis, PATRONI,
observantia, abripuit me, ac prorfus
dedit præcipitem, ut res, Tullianô
tantum flumine dignas, rudi meo
& incomptô planè dicendi genere,
sumserim explicandas. O DIVE
PRINCEPS, virtutum ALBERTINARUM
ex affe hæres, in hoc uno dispar fu-
turus es ALBERTO Tuo, qvod tantus
TIBI, qvantis ILLI, laudum gloriæ-
qvæ non contingat præco. Sed sup-
C ple-

plebunt hunc defectum, & jam sup-
pleverunt ex parte, tot in dilaudan-
do TE defixi alii: Quid? Supplebit
ipsa æternitas. TU interim, quic-
quid de TUA minùs gloriosè dixe-
ro gloriâ, id nõ tam meæ in dicendo
infantiæ, quàm divinis TUIS meri-
tis tribues, ac omnẽ humanam for-
tẽ prætervectis virtutib9. Vos au-
tẽ, R. M. & P. C., quibus verborum
meorum iudicium cum primis da-
tum est, obsequii saltem gloriam,
Vobis devotissimi, mihi relinqve-
tis, atqve cum ceteris, O. O. ac di-
gnitatũ honoratissimis, A. A., sum-
ma HEROIS Nostri decora, non
aliter è tenui hâc oratione, quàm ex
umbrâ Soldeprehendi potest, æsti-
mabitis.

Quod à familiæ parentumqve
claritudine comũniter derivari so-
let decus, id quidem illis afferendum
præ aliis est, qui propriis destituti
orna-

ornamentis, alienis superbire necef-
se habent ; nec tamen tacendum
in iis est, qui suis istud virtutibus
auxêre ipsi, traditamqve sibi à ma-
joribus gloriam ac dignitatem, no-
vis illustrârunt facinorib9, & immane
quantum amplificârunt. Qvis er-
gò taceat antiquissimū illud, quod
UTRIQUE PRINCIPUM Nostrorum
commune est, genus, quò splendi-
dus, in universâ mortalitate frustra
inquiras? Qvis taceat genus à **WI-**
TEKINDO MAGNO coeptum
(ut ne altiùs origines repetam,) tot
adeoq; retrò seculis illustre, ut cum
nullâ non Germanorum gente de
vetustate contendere queat? Qvis
taceat genus, quod, per tot **HERO-**
UM MAXIMORUM stemmata, incorru-
ptâ nobilitate, decurrens, non emi-
nentissima tantum Germaniarum
culmina, ipsaqve fastigia **CÆSA-**
RUM complectitur, sed **IMPERA-**

TORIO pariter ac REGIO sanguine
mistum, externis etiam regionibus
stirpes inclytas, ac illustrissima de-
cora, quæ in sceptrum ac diademata de-
dit REGIA. Tantò genere pro-
gnatus erat ALBERTUS: Eòdem
& JOANNES GEORGIUS
Noster: Ille FRIEDERICO II.,
Hic JOANNE GEORGIO II.,
utrisq; Electoribus ac Principibus
Saxoniae, immortalibus in patriam
meritis dudum illustrissimis. Hæc
progenie, hisqve parentibus orti,
quid aliud Nostri, quàm optima
quælibet & magnifica promittere
Germaniae, ac terris præcipuè Suis,
poterant? Quorum & ex ipsis no-
minibus, quæ ordo LISDEM, & series
imponebat, faustissima accipiebantur
omina. Erat enim ALBERTUS
Sui nominis TERTIUS; Erat
& Noster: Quò ipsò indicabatur, fore
, non ut in tertiis consisterent,
quod

quod in fitus **UTRIQUE**, ad prima eni-
tendi, ardor non permisisset; sed ut
summa omnium in **JIS**, quæ **PRIN-**
CIPES ornare possunt, virtutum con-
spiceretur perfectio, cuius ternari-
us aliàs index ac comes habetur.
Nec fefellit spes bona, aut falsa lacta-
vit opinio, quæ inimò responderunt
felicibus auguriis feliciores eventus,
& ad vota omnia cessere felicissimè.
Vix ephebi facti erant **PRINCIPES**
Nostri, cum virtutum Suarum pri-
mitias cumulatisimè jam redde-
rent: Cum summa, ast gravitate ta-
men condita, gravitas, cum perpe-
tuus & singularis animi corporisq;
vigor, & insatiabilis ad magna susci-
pienda impetus, in **UTROQUE**
deprehenderetur. Audivisses hinc
consilia, quæ vix à senibus dari sapi-
entiora poterant: Tanta in **HIS JU-**
VENIBUS prudentia! Vidisses hinc vi-
rium experimenta, quæ vel ipsos
D ener-

enervare viros valebant: Tanta in
ADOLESCENTIBUS ILLIS corporum
firmitas, artuumque ac lacertorum
soliditas. Scilicet hi mores heroum
sunt, hæc natura, hæc indoles: Ne-
scit diu latere eorum virtus, sed exe-
rit sese ac explicat, quæ primùm
potest, ut illustrioribus, quæ dein-
ceps editura est, documentis sic
quasi præludat. Macti his dotibus
Suis PRINCIPES Nostri, cum ad
corroboratiorem adolevissent æta-
tem, saluberrimas de connubiis su-
scipiebant deliberationes, quò sic,
quod ad JOANNEM GEOR-
GIUM præcipuè spectabat, pau-
cissimis innixa fulcris ELECTORALIS
Domus, contra fatales, qui subito
sæpè ingruunt, ut par erat, muni-
retur casûs. REGIS parentibus fa-
tus erat uterque DUCUM Nostro-
rum, (REGUM namque culmine
ELECTORUM dignitas quid inferi-
or?)

or?) REGIAS itaq; nuptias UTERQVE
ambibat felicissimè , & magnificè
celebrabat. Ut enim ALBERTUS
olim SIDONIAM, GEORGII,
Bohemorum Regis Filiam, emen-
datisimi exempli PRINCIPEM, ac
Bohemiæ Saxoniamqve IRENEN,
thori sociam assumfit, vicesimum
ætatis annum vix supergressus; Sic
& NOSTER, eundem mox ingressu-
rus , matrimoniò sibi junxit AN-
NAM SOPHIAM, FRIEDERI-
CI III., Daniæ Norvagiæqve, Go-
thorum item ac Vandalorum Re-
gis hæreditarii FILIAM, eminen-
tissimæ virtutis ac dignitatis PRIN-
CIPEM, Daniæ Saxoniamqve EUSE-
BIEN. Cujus dum venerabunda in-
jicitur mentio, quis ita ab omni a-
lienus pietate fit , ut exquisitissi-
mum dolorem suum, quem ex SE-
RENISSIMAE PRINCIPIS suæ dolore
D 2 con-

concepit, non testetur humillimè,
ac DEUM Immortalem precetur
supplex, ut gravissimo, quod EI-
DEM inflixit, vulneri medentem
manum afferat, ac acerbissimò de-
jectam luctu paternè erigat, blan-
disfimeq; foveat deinceps, atq; per-
mulceat. O DEUS AETERNE, cui
cum primis curæ esse solent, quos
proximò à TE constituisti locò,
& apud quem præ ceteris in amore
sunt ac pretio, qui sincero TE cultu,
seriâq;ve animi religione veneran-
tur, Serva SERENISSIMAM
ELECTRICEM Nostram; Serva
Tuo honori, PISSIMA est: Serva
nostro bono, CLEMENTISSIMA est:
Serva EAM, sospita, tege, prote-
ge, atq;ve exturbatis tandem ex a-
nimo dolorib; gravissimis perfun-
de lætitiis. Sic vive, HEROINA
INCOMPARABILIS, sic vige,
floreq;ve, & ætatem, omnibus, qui-
bus

bus dignissima es, bonis affluens, ad
feros usque Nepotes protrahe. Sed
ut ad id revertamur, A., unde digre-
di nos jusfit pietas, dicendum seqvi-
tur, quàm nullum discrimen inter
PRINCIPUM Nostrorum felicissima
intercefferit conjugia. Est Princi-
pibus in præcipuâ felicitatis conju-
galis parte collocandum, per **DIVI-**
NI **NUMINIS** bonitatem dulcissima
amoris mutui suscipere pignora, in-
simulque in spem venire, fore, ut
à posteris & virtus, & dignitas vin-
dicetur ab interitu, in iisdemq; non
illi tantum, qui parent, sed univer-
sus etiam orbis habeat, in quibus
eam suspiciat assidue, solciteque
admiretur & colat. Eruebatur hâc
felicitate **ALBERTUS** cumulatis-
simè. Ut enim de foemininâ prole,
& eâ, quæ præcoci nimium fato ab-
repta est, nihil attingam prorsus, de
reliqva **PRINCIPUM** Filiorum lectissi-
mâ

mâ trigâ tantum dicam. Nasce-
batur **IPSI GEORGIUS**, erudi-
tionis laude celebris, qui Vitam
Gloriosissimi **PARENTIS** sui ita enar-
ravit eleganter, ut majorem par-
tem exscripserit eam, suamque fe-
cerit, Clarissimus temporum suo-
rum Polyhistor, **GEORGIUS FABRI-
CIUS**. Nascebatur **IPSI HENRICUS**,
cujus tanta in **DEUM** pietas, tantus
in emendatam religionem amor,
ut amplissimas eisdem facile post-
haberet divitias, seque **PII** cogno-
mento æternitati consecraret. Na-
scebatur **IPSI** deniq; **FRIEDERICUS**,
qui excelsissimâ ornatus dignitate,
atque Summus Teutonici Ordinis
Magister factus, annô abhinc cen-
tesimô octogesimô & primô, his i-
psis, ut quidam calculum ponunt,
Eidibus Decembribus fato conces-
sit. Magna hæc sunt atque ingen-
tia, minora tamen sine dubio iis, quæ
JO.

JOANNI GEORGIO obtigerunt Nostro. Etsi enim tam numerosa IPSUM non exhilaravit soboles, gaudium tamen, quod attulit, hoc intensius fuit, atque perfectius, quò suavius atque constantius. Neque enim, quæ DEUS semel largitus est cœlestis gratiæ suæ pignora, primâ statim ætate subduxit rursus atque eripuit; sed vivunt adhuc (ô vivant diutissime!) JOANNES GEORGIUS IV. & FRIEDERICUS AUGUSTUS, PRINCIPES in tantum laudandi, in quantum excellentissimæ Heroum intelligi possunt virtutes. Erant, in ALBERTINIS decora atque ornamenta pietatis, doctrinæ atque dignitatis, divisa ferè in partes, ut singula in omnibus deprehenderentur: Hic omnes in singulis corrivantur laudum isti gloriæque fontes, & non tantum corrivantur, sed

lætissimâ etiam ubertate abundant.
Hoc geminum istud fidus est, quod
nobis, in periculosisimo hâc bello-
rum æstu laborantibus, æqvè (vel
dicam rectius) magis salutare ac
prosperum allucet omen, atqve illi
Tyndaridæ juvenes solent iis, qui-
bus cum infesti maris impetuosis-
simis fluctibus conflictandum est.
Immortales hîc laudes, Immortales
hîc gratiæ decernendæ sunt **TIBI,**
EMINENTISSIME SYNEDRII, MAGNI
PRÆSES, Per-Illustris ac Excel-
lentissime DN. à KNOCH, qui
in formandis fingendisqve **PRINCI-**
PIBUS Nostris tam sollicitas semper
adhibuisti curas, ut nihil quicquam
prætermitti unquam passus sis,
quod ad ornandam perficiendam-
qve incomparabilem **ILLORUM** in-
dolem pertinuit. **TIBI, TIBI** igitur
post **DEUM** atqve **DIVUM ELE-**
CTOREM Nostrum, **TIBI,** in-
quam

quam, acceptum referamus, quod
mortuô nunc OPTIMO PATRIÆ PA-
TRE, duplex reddatur in SERE-
NISSIMIS FILIIS. Ofelicissimum
JOANNEM GEORGIUM
Nostrum, tantis à DIVINO NUMINE
virtutum Suarum Hæredibus, tan-
tis gloriæ Suæ Vindicibus donatum!
Immortalem TE præstabunt, GLO-
RIOSISSIME PRINCIPUM, absolutissi-
mæ hæ virtutum TUARUM glo-
riæqve imagines, TUAMq; mor-
talitatem, quam heu! citò nimis
explevisti, perpetuâ inter morta-
les famâ consolabuntur. Paucis-
sima fuerunt, quæ hæctenus re-
censui, A., & tamen testantia satis,
ELECTOREM, heu! quondam
Nostrum, ad TRITAVI Sui felicita-
tem gloriamqve quàm proximè
accessisse. Ast multò plura super-
sunt, & multò majora, ejusdem rei
testimonia, quæ cum, non dicam di-
F gnè

gnè celebrare , sed ne enumerare
quidem omnia valeam, proinde fa-
tius videbatur, religiosò ea venera-
ri silentiò, quàm infra meritum de
iis balbutiendo, dignitatem eorum
profanare. Sed enim verò tamen,
cum tanta illa sint, ut nihil aliunde
laudis expectent, nedum meò præ-
coniò indigeant, ideò strictim de iis
summamq; exponere licebit. De
ALBERTO antiqui referunt An-
nales, **IPSUM** in ludis Martiis semper
superiorem evasisse: Quò, quæso,
unquam inferior fuit **NOSTER**;
non dicam in Ludis, sed in ipsis et-
iam Campis Martiis? Proh **DEUM**
Immortalem! Quanta hîc **PRIN-**
CIPIS Nostri virtus? Quanta in
suscipiendo bello justitia? In susti-
nendo tolerantia? Quanta in ex-
pectando hoste vigilantia, in cir-
cumvenièndo prudentia, in adori-
endo fortitudo, in vincendo felici-
tas?

tas? Vos testor, Austriaci Rhena-
niqve tractus: In quorum illis VIN-
DOBONAM à Barbaris, in his MOGUN-
TIAM, aliasq; urbes, à Gallis liberavit:
Nos omnes truculentissimorum
hostium ungvibus eripuit. Taceo
innumera alia, quæ & nota sunt o-
mnibus, & facilè etiam persuadent,
non minora LEOPOLDO No-
STRUM, in bellis, Turcicò atqve Gal-
licò, præstitisse, quàm FRIEDE-
RICO olim in Hungaricò, Colo-
nienfi, vel aliò, ALBERTUS. Ce-
lebret igitur antiquitas ALBER-
TI fidem in CÆSAREM: Celebrabit
& NOSTRI posteritas. Celebrat
illa reverentiam ALBERTI in
MAXIMILIANUM, Romano-
rum Regem; Celebrabit hæc &
NOSTRI propensam voluntatem in
AUGUSTISSIMUM REGEM JOSE-
PHUM: Celebrat illa, tantum à
Cæfare habitum ALBERTO ho-

norem esse, ut summa rei militaris
ad eum relata fuerit: Celebrabit
hæc, & **NOSTRUM** nuper Impe-
ratoris munere excellentissimè
functum esse. Celebret illa, & æ-
ternùm celebret, Summam **AL-**
BERTI in **DEUM** contra Turcas fi-
duciam, heroicam in devictos cle-
mentiam, magnificam in strenuum
militem liberalitatem, gravis-
simam contrà in ignavū perditumq;
disciplinam, Regium planè corru-
ptelarum contemptum, & quæ
sunt sexcenta alia: Celebrabit hæc,
& æternùm celebrabit, in his omni-
bus ac singulis ita parem **ALBER-**
TO Se **NOSTRUM** gesfisse, ut fe-
licius id **ILLE** vivendo, quam de-
scribendo hæc, expresserit. Non
oblitus sum, A., principis in **PRIN-**
CIPIS Nostro Virtutis, insignis nimi-
rum sanctimonix ac pietatis, de
quâ, cum eam ad ultimum vitæ fi-
nem

nem cum TRITAVO coluerit NO-
STER, de illô mox dicturo mihi,
hîc quoque exponendum fuit. Il-
la verò etsi in ALBERTO, ut se-
culum tunc supersticiosum ferebat,
nimium religiosa ac sollicita, feria
tamen erat, constans & omnis spe-
ciei mentitæ expers. Purio rem
Numini exhibuit NOSTER, ore
eam non magis, quàm opere testa-
tus, fictæ quippe & in fraudem ad-
scitæ sanctitatis osor, hinc istius, ex
orco noviter revocati, fanatici spi-
ritûs ac fastûs, primus ultor ac justis-
simus vindex. Nec verò sic omnis,
quæ plus quàm Diabolica nonnul-
lorum calumnia est, sed larvata tan-
tùm, ex animis hominum extermi-
nata pietas est, vera ex adversò,
DEOq; placens eò magis injuncta
& commendata. Noverat PRIN-
CEPS INCOMPARABILIS, & optimè no-
verat, Patris Patriæ esse, non tan-
tùm corpori, vitæ, fortunis & aliis ci-

G vium

vium suorum rebus, quæ caducæ
sunt ac fluxæ; sed menti præcipuè
ipsi, immortali eorundem parti, pro-
spicere: Hinc EJUS tandem auspi-
ciis, ac provisione sapientissimâ, illa,
publicè instituendi rudiores in capi-
tibus fidei, saluberrima ratio feliciter
introducæta est, quæ vel solâ PRIN-
CEPS Noster multarum homi-
num myriadû æternæ salutis consu-
luisse censendus est. Paucis multa
comprehendam: Morem exem-
plumquæ à Majoribus traditum ser-
vavit ad ultimum, & omni hûc in-
cubuit studiô, ut quæ ad animæ sa-
lutem pertinerent, pro suo quisquæ;
officiô doceret fideliter, ac disceret.
Quô desideratissimô fine ut eò feli-
cius potiretur, integras Academias,
Gymnasia ac Scholas, jam olim à
PROGENITORIBUS conditas, plus
quàm REGIA munificentia confer-
vavit, inque iisdem docentium pari-
ter ac discipulorum ordines paternè
fovit, liberaliter ornavit, mirificè
au-

auxit. De quo non est, cur pluribus
exponam : Testantur id vel solæ
conscientiæ nostræ, atq; ad haben-
das **DIVO PRINCIP**I æternas
gratias nos obstringunt. Sed testa-
batur idem conscientia **MUNIFICEN-**
TISSIMI NUTRITORIS, quæ, ut aliarum
virtutum, sic hujus præcipuè in re-
ligionem literasq;ve amoris ac gra-
tiæ locupletissima testis, svavis-
simam **IPSI** mortis præbebat confo-
lationem. Hinc illa lætitiæ, fiducia-
q;ve signa, quibus æqvissimò **SE** a-
nimò mori, non secus atq;ve **AL-**
BERTUS, indicabat; nec morien-
do dissimilis futurus ei, cujus imagi-
nem per omnem vitam felicissimè
gesserat. Invadebat **ILLUM** fata-
lis morbus in castris constitutum;
Invadebat & **NOSTRUM**. De-
cumbendum erat **ILLI** inter pere-
grinos; Decumbendum & **NO-**
STRO. Succumbendum **ILLI**
XII mæ Septembris; Succumben-
dum & **NOSTRO**. Immortuus

ILLE meritis erga patriam; Imor-
tuus & NOSTER.

Habetis, A., in JOANNE GE-
ORGIO TERTIO, alterum
GERMANIÆ SAXONIÆq; ALBER-
TUM ANIMOSUM, adeoq;ve &
alteram GERMANIÆ DEXTE-
RAM & HECTORA. O felix
igitur metallum, ô felicia marmora,
qvibus tantæ exuvias animæ asser-
vare datum erit! Ast ô infelices nos
& miseros, qvi tam BONO, tam FE-
LICI, tam FORTI, tam CLEMENTI, tam
MUNIFICO, tam Pio orbati sumus
PRINCIPE! O Cives! lugeamus, lu-
geamus mortuum, qvem omnes o-
ptassemus immortalem, & cujus o-
bitum immanis feritas, non forti-
tudo, sine lacrymis perferat. Sed
temperemus etiam nobis, ne brevi-
tatem vitæ nimium accusando, glo-
riæ, qvam SIBI nihilofecius acqvifi-
vit immortalem, detrahare videa-
mur. Sat ampla vitæ TUÆ spatia
sunt,

funt, **GLORIOSISSIME HEROS**, quibus
tot capi merita laudesq; potuerunt:
Neque mors adeò censenda est, quæ
memoriam gloriamq; **TUAM** pe-
rennantem magis ac vivacem effecit.
TU cœlo maturrimus eras: Hinc ca-
debas in autumno: Nō ferali hostium
ictu prostratus (indignissima enim
fuiſſent nequissima ipsorummet arma,
quæ tam pretiosò conspergerentur
ſanguine) ſed placidâ morte evocato.
Sic tempore erepto, ſervâris æternita-
ti, terras has famâ, & cœlos animâ re-
plens. Fruere his bonis **TUIS** beatus,
DESIDERATISSIME PRINCEPS, & in-
effabilia divinæ **TUÆ** in nos clemen-
tiæ cape præmia. Sic Salve iterum
nobis iterumq;, & æternùm Vale!

In **TE** nunc omnis, quæ collapſa
prorſus, collocanda ſpes eſt, **SUCCESSOR**
POTENTISSIME, JOANNES GE-
ORGI QVARTÈ! In **TE** & **FRIE-**
DERICO AUGUSTO, SERENISSI-
MO FRATRE, recipimus cumulatiſſimè,
quicquid in **DIVO PATRE** amiſi-
H mus,

7K/5241
mus, & ereptum lugemus acerbè. Tu
religionis in posterū anchora, Tu sta-
tio, Tu portus eris in omni tempestate
tutissimus. Tu fulcrum Imperii acco-
lumen, Tu libertatis asylū, ac propu-
gnaculum. Tu quietis publicæ tutela,
firmisimumq; Pacis vinculum. Tu
Præsidium solatiumq; Musarum, ut
omniū, sic præcipuè nostrarum, quas
TECUM olim eodem die, ac ferè horâ,
renatas quasi esse gratiosissimè me-
mineris. Tu amor populi, Tu terror
hostium, domitorq; monstrorum,
Turcicorum pariter ac Gallicorum.
Neq;ve enim vanò quondam omine
HERCULEM IN CUNIS vidimus,
ex quò felicissimò partu REGIA TE
MATER ediderat. Ac de Galliâ præ-
cipuè vereri non ante desines, quàm
intolerabilem ipsiq; factum, & infandâ
tyrannidem castigatam ex meritò,
fractamq; cognoveris. Quâ palmam
utinam DEUS IMMORTALIS TIBI reservas-
set, POTENTISSIME ELECTOR,
ac LUDOVICUM LUDO VICTUM ali-
quando sisteret! DIXI.

u
a-
e
o-
u-
a,
u
it
as
â,
e-
or
n,
n.
ne
is,
E
e-
n
lã
ô,
m
af-
R,
p

ULB Halle 3
004 820 762

WDA

mis, prægnantes fecisti ! Dum in-
gentem quidem molem , sed gra-
visfimi d... is, nec com-
moda vi... ndita nobis,
aut nata... enè, & extin-
cta sistis! ... O CUI SYRO fa-
cra, Duo... MBRIS, quid
est, quoc... memoriam
tuam tan... nerib9? Non-
dum exc... ed altissimis
defixum... et, quodan-
te hos no... am años, ul-
tra cente... munem SE-
RENISSIMA... Enses gerit,
SAXON... e Parentem,
ALBER... MOSUM,
quem ju... n CARO-
LUM M... appellatum
fuisse acc... æ nostræ, i-
mò toti... ctissimæ iti-
dem, Germaniæ eripuisti. Sed non-
dum sic fatis nigrū, ac tetrum aspe-
ctu, factum esse solem tuum rata,
ma-

